

Eikä yksikään pelastunut

Ristikkopuuhailun ohella lukeminen vie suuren osan vapaa-ajastani. Olen melkein kaikkiruokainen kirjojen suhteen, mutta ehdottomasti yksi lempilajini on salapoliisiromaanit eli dekkarit. Ristikoilla ja dekkareilla on pelottavan paljon yhteistä.

Toki rikosarvoituksia lukiessa ei tarvitse itse keksiä ratkaisua, sen kun lukee vaan ja joku muu tekee kaiken työn. Salapoliisilla on koko ajan lisää johtolankoja ja muuta tietoa rikoksen selvittämiseksi. Ristikon täyttyessä risteävät sanat helpottavat ratkojan työtä ja loppuratkaisu on koko ajan askeleen lähempänä.

Ratkonnan alkaessa on vain vähän johtolankoja, mutta tapauksen edetessä juoni alkaa pikkuhiljaa paljastua. Välillä selvitystyö etenee hitaammin, tulee yllättäviä käänteitä tai takapakkia. Mutta lopulta murhaaja selviää tai viimeinenkin nurkka ratkeaa.

Siinä missä komisariat tai muut nokkelat etsivät selvittävät suuria rikoksia, tunnen itse olevani välillä paatuneen sarjalaatijan jäljillä. Juuri kun edellinen tehtävä on ratkaistu, tulee ilmoitus tuoreesta rikoksesta, jonka uudet ja aiempaakin ovelammat vihjeet odottavat selvittämistä.

Viekas laatija yrittää saada viattoman

ratkojaparan satimeen, mutta sitkeän ja periksiantamattoman salapoliisityön ansiosta löytyy ratkaisu visaisimpaankin ongelmaan. Toisinaan ratkeaa kadonneen puoliapinan arvoitus, mutta synkimmissä tapauksissa pitää epätoivoisesti yrittää selvittää intialaisen pikkukylän nimi.

Ihan suoraan toki ristikoiden ratkomista ja dekkareita ei voi verrata. En välttämättä pitäisi kovin jännittävänä ajanvietteenä lukea kirjaa, jossa pelkästään ratkotaan ristikkoa. Murhaajan paljastuminen kuulostaa jännemmältä kuin viimeisen piilokirjaimen googletus.

Hyvää ristikkoa ratkoessani tunnen olevani etsivän lailla vastuussa siitä, että selvitan tapauksen. Samoin dekkaria lukiessa tulee olo, että murha tai muu rikos on saatava pian selviämään. Silloin tällöin on pakko karata murhaa selvittämään, välillä Tukholmaan, Gotlantiin tai vaikkapa keskiajan Tallinnaan.

Sekä rikostutkinnassa että ratkonnassa on oltava huolellinen, että kaikki todisteet ovat pitäviä. Ei saa tyytyä siihen, että ruudut kuin itsestään täyttyvät oikeista sanoista. Pitää myös pystyä perustelemaan eritoten itselleen miksi juuri tämä vihje johtaa tuohon ratkaisuun.

Hyvät ihmiset! Muistakaa, että kesää on vielä jäljellä. Nauttikaa valosta ja lämmöstä!

Pasi Paavilainen

Lähetäkää ristikkoiheisiä kysymyksiä ja mielipiteitä osoitteeseen kysymys@ristikkoakatemia.fi

Ristikkoakatemia Facebookissa:
www.facebook.com/groups/ristikkoakatemia/